

במדניה

(המשך מעמוד 6)

השינוי, הוא נפגש עם אחד מראשי ה-
ממשלה האמריקאית (אותו הגדיר בשם "אבי
מדיניות", מאחר שהתחייב שלא לגלות את
שמו).

אמר אותו איש, בחריפות בלתי-רגילה:
"לישראל טילים טובים משל נאצר, וגם
מדויקים יותר. ובעתיד הקרוב אולי יהיה
לה גם נשק קטלני יותר."

דיווח העיתונאי: "כאן שינה אבי-המדי-
ניות את נמתו. בהביטו ישר בעיני, עשה
מאמץ ניכר לעשות עלי רושם בגילוי-לב
ובגילוי-דאגה."

קצת האמריקאי: "אולי אין מבינים (אצ-
לכם) כהלכה, שיש סכנה של התנגשות
אינטרסים חמורה מאוד בין ישראל
וארצות-הברית, שלא יהיה כמותה בעבר
... הבעיה החשובה ביותר לארצות-
הברית כיום היא הבעיה של מניעת התפש-
טותו של הנשק האטומי. הדבר חשוב כל-
כך, עד שהוא מכריע כל שאר השיקו-
לים, ובכלל זה ידידות מעמיקה... אין
שום מאמץ ושום פעולה שלא נהיה
מוכנים לעשות, אם תיווצר אפשרות ממי-
שית שמצריים או ישראל תגיע לנקודה בו
תוכל ליצור או להשיג נשק אטומי. אם
אפשרות כזו לא נוכל להשלים לעולם."

במילים אחרות: צפוי אולטימטום אמרי-
קאי לישראל, בתיבוע להפסיק את המחקר
האטומי, תוך איום בהפסקת כל סיוע כל-
כלי ובאמצעים מוחצים אחרים.

שתיקה ביישנות. אותו שבוע דיווח
עיתונאי אחר על שיחה עם ז'ול מוק, ל-
שעבר שרי-הבטחון הצרפתי, וידיד ישראל.
טען מוק: אין כל הוכחה שמצריים מייצרת
נשק אטומי. ואילו לישראל אין הנשק הי-
אטומי דרוש.

עלה על כולם ז'יל מרטינה, עורך הי-
שבועון הצרפתי השמאלני פראנס אובסר-
בסר, שביקר לא מכבר בישראל כאורח
מפ"ם. טען הוא, במאמר סנסציוני: ישראל
תסיס את יצור פצצת-האטום הראשונה
שלה תוך כמה חודשים, לכל היותר.

בין השאר סבור מרטינה כי מסע-התע-
מולה הישראלי נגד המדענים הגרמניים ב-
מיצריים היה כולו מפורק, לא נועד אלא
להכשיר את דעת-הקהל העולמית להודעה
המועזת הקרובה על קיום נשק אטומי
ישראלי.

הוסיף מרטינה: "כשם שנאצר גייס כבר
לפני שנים את מדעני-הטילים הגרמניים,
כן ברור כי הפצצה האטומית הישראלית
לא יהיה אפשרית ללא עזרת מדענים צר-
פתיים וגילוי סודות הרושתיים צרפתיים.
בנקודה זו שומרת ממשלת צרפת על
שתיקה ביישנות."

יחסי חוק

מאחורי הנצחון

"הצלחה גדולה של משרד החוק", כך
הוגדרו רשמית תוצאות ועידת הפיסגה הי-
אפריקאית, שנערכה בחודש שעבר באוסי-
אכבה. העובדה שגמאל עבד אל-נאצר ויתר
על העלאת הנושא הישראלי לדיון — ול-
גינוי השיגרתי — נזקפה כולה לזכותם של
נציגי ישראל בבירות אפריקה, ולשני ה-
שליחים המיוחדים, אהוד אבריאלי וירוחם
כהן, שהוסטו לחשב ערב פתיחת הוועידה.

עתה, משניתן להעריך את תוצאות הי-
ועידה ואת המהלכים שנעשו מאחורי ה-
קלעים, מתקבל רושם שונה במיקצת. אין
ספק, כי לשגרירי ישראל מניע חלק מן
ההצלחה, במשך חודשים שידלו, רכשו ו-
שיכנעו מדינאים אפריקאים, לבל יתנו את
ידם להצעת-גינוי ערבית נגד ישראל. אך
לא מאמצים אלה הכריעו את הכף באוסי-
אכבה.

עד הרגע האחרון לא היה כל בטחון מה
יעשה נשיא מצריים. ואז קם, ובנאום שי-
פתיע במתנינותו והחירוונו, הודיע כי לא
יעלה את השאלה הישראלית על סדר-היום.

מדוע נסוג נאצר? אהוד אבריאלי
ניצב מייד בפווה של מנצח. הדו"חות שי-
הגיש לירושלים לא השאירו כל ספק, מי
מילא חלק חיוני בהשגת הנסיגה הערבית.
האם לא הוא היה השגריר הישראלי הי-
ראשון בגאנה, ואחד השגרירים הראשונים
בקונגו של לומומבה? קשריו הרבים עם
אפריקה, נתן הוא להבין, חיזקו את הי-
חזית הישראלית.

האמת שונה: מיום הגיעו לאדיס-אבבה
החלה השגרירות הישראלית משתדלת להפי-
יש את אבריאלי עם הנשיאים האפריקאים.
אך אלה היו עסקים מאוד בענייני הי-

שטראוס

(המשך מעמוד 9)

כעסם הראשוני של העיתונאים שיקף את
הכעס הכללי שהשתרר על המפגינים, שי-
המתו לבואו של שטראוס בשבוע שעבר.
עשרות צלמים וכתבים — בנייהם אף הי-
מקורבים ביותר לשמעון פרס — ביובו
יום שלם במל-התעופה, מלאי התמרמרות
על פרס, אשר סרב להודיע מתי יגיע
שטראוס.

אותו לילה של יום ראשון, כאשר הת-
פזרו המפגינים של חרות, נשבעו העיתונ-
אים בקול רם לשפוך את חמתם על פרס,
בשל הזלזול והעלבון. הכעס לא פג גם
למחרת היום, כאשר הגיע שטראוס סוף-
סוף ללוד. חצי שעה לפני נחיתת המטוס
הגיע מנהל לישכת-העיתונות, דויד לנדור,
כשהוא מוביל עדת צלמים ומסריטים, בי-
שלוש מוניות גדולות. הצלמים הוכנסו עד
למסלול הנחיתה. אך כאשר ביקשו העיתונ-
אים, שהמתו במל-התעופה, להצטרף ל-
קבוצה — נתקלו בסירוב. רק לכתב עתיים-
הותר לראיין את שטראוס, בתחומים מוג-
בלים.

"פגיעה בחופש העיתונות!" צעקו העיתונ-
אים, וכבר למחרת היום ניסחה מזכירות
אגודתם מיכתב-מחאה חריף אל לנדור, על
כי אינו מאפשר לעיתונות למלא את שלי-
חותיה הרגיע איתם לנדור: נקבעה מסיבת
עיתונאים, אליה הוזמנו נציגי העיתונות
היומיים.

במסיבה זו הוחזרה ההבנה-ההדדית בין
פרס והעיתונאים. מאותו רגע ניתן ל-
שטראוס כיסוי נרחב — מן הסוג המוק-
דש לכוכב סימפאטי, לא לדמות המעוררת
מחלוקת חריפה. כתבים מובחרים של העי-
תונות היומיים זכו לראיונות מיוחדים, כשי-
שטראוס מקבל אותם בחדרו בשיטת הסרטי-
הנע, בנוכחות לנדור.

בראיון שהוענק לכתב הארץ, עמוס איי-
לון, ושהאל שטראוס על פרשת דוד שיפגל.
"תאר לך", השיב שטראוס, "שעורך ישראלי
יקבל מקצין אג"ם ראשי במטכ"ל שלכם
חוכניות צבאיות סודיות ביותר — ויפרי-
סמן..."

התערב לנדור: "אצלנו יש צנזורה צב-
אית".

אך גם סייגיה של צנזורה זו הוסרו —
לפחות בחלקם — לכבוד הביקור, ולצורך
רימום שמעון פרס. עובדות, שנשמרו עד
כה כסוד כמוס, או שפירסומן נאסר, הותרו
עתה לפירסום.

בין השאר: מערכת פגישותיו של שמעון
פרס עם שטראוס וגרמנים אחרים, חידוש
של התעשייה הצבאית הישראלית המאפשר
לתח-מיקלע עוזי להטיל רימונים בטאנקים.

★ ★ ★

הצחוק המהדהר
מאותו רגע מלאה העיתונות ידיעות
על פגישותיו של שטראוס עם בני-
גוריון, שתיית קפה בעוספיה הדרוזית,
ביקור יסודי במכון וייצמן ומיתקני האטום.
אך הידיעה שהאפילה על כל האחרות
סופקה על-ידי שני אורחים ישראליים, חברי
אירגון הלוחמים האנטי-נאציים. חנה לוי-
הס ואברהם לנצמן עשו את דרכם הנפרדת
בתופת הנאצית. היא הגיעה לברגן-בלזן מי-
יוגוסלביה מולדתה, הוא ברח מגיטו ואר-
שה, נתפס וניצל על-ידי הרוסים.

כאמצעות עורך-הדיון מיכאל לנדאו, הגישו
למשטרת ישראל תלונה נגד ששה גרמנים,
שבראשם ניצב פרנץ יוזף שטראוס: "כעת
בישראל" כתבו השניים: "בהיותו מפקד
פולגת המפקדה בבית-הספר לתותחנים בי-
שונאוו שבגרמניה, גרם בימים 23-27.4.45
לרצח עובדי-כפייה יהודיים, פולנים וצ'י-
כיים ושבויי-מלחמה סובייטיים, אשר הוח-
זקו במחנה ריכוז ובמחנה שבויי-מלחמה
בקירבת המקום הנ"ל."

השניים הוזמנו, כל אחד לחוד, אל לישי-
תו של אוטו לוף, ראש המודר לחקירת
פשעי הנאצים במטה הארצי. בחקירה שנמי-
שכה שעות, ניסה לוף לברר על סמך מה
הגישו השניים את תלונתם. לבסוף הודיע
דובר המשטרה: התלונה אינה רצינית. היא
מסתמכת רק על פירוטמים בעתונות — על
כן לא תנקוט המשטרה כל פעולה.

"דחקה תפקידה של המשטרה לחקור ולמי-
צוא הוכחות" ענו המאשימים. "אנו כאורחים,
סיפקנו לה את העילה לפעול."

המשטרה לא פעלה. צחוקו של פראנץ
יוזף שטראוס, במסיבת העיתונאים, הידה
מתוך הודעת המשטרה. הוא המשיך לסייר
בארץ, כשמטרתו הגלויה לאסוף מאות צילו-
מים, שיוכיחו בעתיד-לבוא כי הוא היה
אורח רצוני בישראל.

...וגם השנה נוסעים בטיולי עוודי

מ	ער	ימים	ארצות
5.7	27.7	23	איטליה, שוויצריה, אנגליה וצרפת
9.7	6.8	21	קפריסין, יוון, איטליה, שוויצריה וצרפת
11.7	14.8	33	איטליה, צרפת, בלגיה, הולנד, גרמניה ושוויצריה
11.7	8.8	29	ספרד, צרפת, בלגיה, הולנד, גרמניה, שוויצריה ואיטליה
11.7	18.8	37	הפידורים, שוויצריה, איטליה, יוון, רודוס וקפריסין
22.7	20.8	35	איטליה, שוויצריה, הולנד, בלגיה, צרפת וספרד
23.7	20.8	29	קפריסין, יוון, איטליה, צרפת, ספרד ושוויצריה
26.7	22.8	28	איטליה, שוויצריה, צרפת וספרד

ובו טיולים עממיים של 5 יום ו-2 יום לרודוס, יוון, כרתים, טורקיה וקפריסין. 11 הפלגות שיש נוסע כיום התיכון באנית, אינסייר החל מחודש אפריל. המחיר — 660 ל"י.

טיולי עוודי "אוליך אר כולק"...

פרטים והרשמה:
בכל משרדי הנסיעות חיפה • תל-אביב • ירושלים
נטאתורס בע"מ
או אצל המארגנים:
חיפה: רחוב הבנקים 4, טלפון 51094 - 53146
תל-אביב: רחוב יהודה הלוי 34, טלפון 58801

מה חדש בחזיות?

יש שתי שיטות לתפירת חזיות, הוסבר בפתיחת שתוף הפעולה החדש בין חברת "פיטר-פן" מארצות-הברית לבין יצרני חזיות והגורות "מיה" בת"א: השיטה האירופית, המודדת את גודל החזיה לפי היקף החזה מתחת לו; והשיטה האמריקאית המתחשבת ב-
היקף החזה ממש. עד עתה ייצרו בארץ לפי השיטה האירופית, החל מהשבוע ימצ' או בשוק חזיות שנתפרו לפי השיטה האמריקאית. בכדי לפתור בעיותיה של נערה רזה בעלת חזה גדול, או להיפך, הוכנסה לייצור שיטת ה"כיפיס" — גוף הי-חזיה מופיע בשלושה גדי-לים, כשכל גודל מופיע ב- כמה מספרים. כיפי א, ב ו-ג מאפשרים לכל אשה להגיע בדיוק יותר לחזיה מתאימה. כך אשה, שהיקף גופה 34, יכולה לבחור חזיה בהיקף זה ב-3 גדלי בית החזה עצמו. "פיטר-פן", שהסניף הישראלי הנו הי-58 במספר שלו, שלח עד עתה לישראל ששה דגמי חזיות המיוצרים, בינתיים, בצבע הלבן בלבד. "בארץ", טען נציג החברה, "לא הולך שום צבע אחר מלבד הלבן והשחור."

